

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813217145
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813217145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti súdu o mal. S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., O. č. XX/XX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov F. J., bytom K., O. č. XX/XX a otca S. J., bytom K., S. č. XX/X, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. novembra 2013 č. k. 13P/44/2013-83 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. S. J., zo sumy 70 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2013, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Zročné výživné za obdobie od 01.08.2013 do 30.11.2013 v sume 320 eur povolil súd otcovi zaplatiť v splátkach v sume 20 eur mesačne spolu s bežným výživným, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Tým sa zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.01.2011, č. k. 13P/603/2010-27 v časti týkajúcej sa výživného na mal. S.. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že k poslednej úprave vyživovacej povinnosti otca na maloletého S. došlo rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.01.2011 č. k. 13P/603/2010-27, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2011. V čase poslednej úpravy výživného maloletý S. navštevoval 7. ročník základnej školy. Stravoval sa v školskej jedálni, za čo platil 25 eur mesačne. Matka mu priebežne podľa potreby zakupovala veci a to oblečenie, obuv, učebné pomôcky. Ďalšie výdavky mala matka na zabezpečovanie školských akcií, výletov. Matka u zamestnávateľa dosahovala priemerný mesačný netto zárobok 820,80 eura. Obom rodičom v tom čase zanikla vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére F., ktorá žila s matkou v spoločnej domácnosti a bola nezamestnaná. Náklady na bývanie predstavovali sumu 165,- eur mesačne. Otec maloletého S. bol v čase poslednej úpravy nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a poberal dávku v hmotnej núdzi spolu s príspevkami v sume 118,02 eura. Mal vyživovaciu povinnosť k maloletému S. a plnoletej dcére X. N., ktorej na výživné dobrovoľne prispieval sumou 55,- eur mesačne. Za bývanie platil poplatky 70,44 eura a inkasné poplatky v sume 15,- eur. Matka maloletého S. je aj v súčasnosti zamestnaná v I.C.E. - Solution, k. s., v Bojniciach, kde dosahuje priemernú čistú mesačnú mzdu vo výške 1030,97 eura. Za byt, v ktorom žije s maloletým S. a plnoletou dcérou F., ktorá študuje na vysokej škole, platí poplatky vo výške 116,86 eura. Ďalej uhrádza mesačne plyn v sume 14,- eur, elektrinu v sume 46,- eur, DIGI kábel v sume 7,60 eura a RTVS v sume 4,64 eura. Okrem toho platí internet mesačne v sume 14,99 eura. Okrem maloletého S. má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči plnoletej dcére F., ktorá študuje na vysokej škole a ktorej otec v čase rozhodovania v tejto veci platil výživné v sume 100,- eur (na OS Prievidza prebieha konanie o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k dcére pod sp. zn. 10C/140/2013). Otec maloletého S. od 01.03.2012 podniká prostredníctvom živnostenského oprávnenia s predmetom

podnikania kovoobrábanie. Za rok 2012 dosiahol podľa daňového priznania príjem 5741,02 eura s tým, že jeho výdavky predstavovali sumu 3276,71 eura. Daňová povinnosť mu nevznikla. Otcovi bola poskytnutá dotácia na podnikanie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v sume 2647,73 eura. Na osobnú spotrebu si otec dal vyplatiť v roku 2012 sumu 2500,- eur. V roku 2013 podľa otcovho vyjadrenia dosiahol príjmy v sume cca 3000,- eur, čo predstavuje mesačne sumu okolo 350,- eur, z ktorých hradí ubytovanie v sume 87,- eur, výživné na syna S. a dcéru F. celkom v sume 180,- eur, elektrinu 11,62 eura a plyn 5,- eur. Z peňažného denníka otca za rok 2013 mal súd za preukázané, že dosiahol celkom príjmy zahrňované do základu dane v sume 3.010,- eur a výdavky zahrňované do výdavkov základu dane v sume 1514,44 eura. Na osobnú spotrebu mu bolo vyplatené 400,- eur. Medzi výdavky otec uplatnil náklady na zdravotné a sociálne poistenie, režijné náklady, nákup materiálu a mesačne tri faktúry spoločnosti Orange. Z výsluchu otca vyplýva, že jedna faktúra spoločnosti Orange predstavuje internet, ďalšia jeho mobilný telefón a tretia predstavuje faktúru za telefón jeho otca, ktorý je v zmysle výpisu zo ŽR zodpovedným zástupcom. Vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére X. N. mu zanikla rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12.09.2013 č. k. 14C/147/2013-18 s účinnosťou od 13.06.2013 v sume 30,- eur, ktorú však dobrovoľne plnil v sume 55,- eur. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére F., ku ktorej si plnil vyživovaciu povinnosť v sume 100,- eur. Na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10C/140/2013 prebieha konanie o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na plnoletú dcéru F.. Motorové vozidlo otec nevlastní. Otec pri svojom výsluchu uviedol, že hradí poisťku pre maloletého S. ročne v sume 120,99 eura s tým, že oprávnenou osobou na vyplatenie peňazí je on, no ak sa bude o neho maloletý S. zaujímať, tak mu uvedené prostriedky vyplatí. Maloletý S. má 16 rokov a v školskom roku 2013/2014 navštevuje 1. ročník Gymnázia V. B. Nedožerského v Prievidzi. V súvislosti s nástupom na gymnázium a kúpou učebníc na cudzie jazyky a matematiku zaplatila matka celkovo sumu 70,- eur a ZRPŠ v sume 20,- eur. Strava v škole mesačne stojí 35 eur. Maloletý S. sa v škole zúčastní aj lyžiarskeho výcviku a aj výletov organizovaných školou, s čím sú objektívne spojené zvýšené a mimoriadne výdavky. Venuje sa plávaniu, posilňovaniu, cyklistike a trénuje kickbox. V súvislosti so zdravotným stavom navštevuje pravidelne alergologickú, kožnú a očnú ambulanciu. Nosí dioptrické okuliare a na šport kontaktné šošovky. Maloletý S. je dospelievajúci chlapec, ktorý zje ako dospelý muž a aj sa oblieka ako dospelý muž. Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov tak z objektívnych, ako aj subjektívnych dôvodov. Aj keď bola posledná úprava výživného pred 2 rokmi, od uvedeného času došlo k zmene pomerov tak na strane maloletého S., ako aj na strane otca. Maloletý S. od uvedeného času prestúpil na gymnázium do Prievidze, s čím sú objektívne spojené zvýšené výdavky tak na zakupovanie školských pomôcok, ako aj oblečenia, stravy v škole a výdavky súvisiace so školskými aktivitami (výlety, lyžiarsky výcvik). Maloletý S. od poslednej úpravy narástol a venuje sa aktívne športu (plávanie, cyklistika, posilňovanie a kickbox). Zvýšené výdavky má matka na úhradu stravy pre S., ktorý dospel a zje ako dospelý. Matke od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti stúpol príjem, a to zo sumy 820,80 eura mesačne na sumu 1030,97 eura mesačne. Matka žije v spoločnej domácnosti s maloletým S. a plnoletou dcérou F., ktorá študuje na vysokej škole. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Zárobkové schopnosti a možnosti otca sa od poslednej úpravy výživného výrazne zmenili, nakoľko v čase poslednej úpravy bol nezamestnaný a poberal dávku v hmotnej núdzi s príspevkami vo výške 118,02 eur a v súčasnosti vykonáva podnikateľskú činnosť s predmetom podnikania kovoobrábanie. Dosahuje príjmy, no daňová povinnosť mu za rok 2012 nevznikla. Do 20.10.2013 dosiahol v roku 2013 deklarované príjmy vo výške 3.010,- eura. Od 13.06.2013 mu odpadla vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére X. N. v sume 30,- eur, ktorú dobrovoľne plnil v sume 55,- eur mesačne. Ďalej okrem bežných výdavkov otec platí poistenie v Poistovni KOOOPERATIVA, a.s. s ročným poistným 120,99 eura. Otec sa s maloletým S. v súčasnosti nestretáva a nad rámec súdom stanoveného výživného mu nijako neprispieva. Na základe takéhoto posúdenie oprávnených nárokov maloletého S. a celkových schopností a možností na strane otca, dospel súd k záveru, že je odôvodnené zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletého S.. Pri určení výšky zvýšeného výživného súd zohľadnil najmä tú skutočnosť, že otcovi odpadla vyživovacia povinnosť k dcére X. N. v sume 55,- eur a minimálne o túto sumu je otec objektívne schopný prispievať viac na výživu maloletého S.. Ďalej súd zohľadnil tú skutočnosť, že otec platí poistenie v sume 120,99 eura ročne, čo predstavuje mesačne sumu cca 10,- eur, ktoré síce deklaroval, že je v prospech maloletého S., no oprávnenou osobou na vyplatenie poisťky je otec sám. Preto je v objektívnych možnostiach a schopnostiach aj o túto sumu platiť vyššie výživné na maloletého syna, nakoľko vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom má prednosť pred inými, nie nevyhnutnými výdavkami rodiča. Na základe vyššie uvedeného a s ohľadom na ustanovenie § 78 ods. 3 zákona o rodine dospel súd k záveru, že odôvodneným potrebám maloletého S. na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, zodpovedá zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletého S. v sume 150,- eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2013.

Zároveň súd rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od účinnosti zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého S. do konca mesiaca november, ktoré predstavuje sumu 320,- eur (4 x 150-70= 320,- eur), ktorú povolil súd otcovi splatiť v mesačných splátkach spolu s bežným výživným v sume 20,- eur mesačne s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nadobudne rozsudok právoplatnosť pod hrozbou straty výhody splátok. Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 62 ods. 1,2,4,5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 163 ods. 2 O.s.p.. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, navrhol ho zmeniť tak, že výživného na maloletého S. bude zvýšené na sumu 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2013. Považoval za neprimerané zvýšenie výživného o 80 eur súdom prvého stupňa, keď podľa jeho názoru na strane maloletého nejde o výraznú zmenu pomerov, pretože syn naďalej navštevuje školu v Prievidzi. To, že matka zaplatila 70 eur za učebnice na začiatku školského roka, ide len o jednorazový príspevok a taktiež nie je potrebné zakupovať synovi mesačne oblečenie. Poukázal na to, že aj lyžiarsky výcvik je jednorazová a nepovinná školská aktivita za celé stredoškolské štúdium, ktorého sa dieťa nemusí zúčastniť, pokiaľ rodičia nemajú na to finančné prostriedky. Namietal, že matka v súčasnosti nemôže tvrdiť a nevie preukázať, že sa maloletý skutočne v budúcnosti zúčastní uvedených aktivít. Tieto výdavky má záujem riešiť individuálne v čase, keď sa takejto aktivity maloletý zúčastní a nezapočítavať ich do mesačných výdavkov. Poukázal na to, že z obdobia koncom roka 2012, keď sa stretával so synom, mával vedomosť o tom, že sa syn venuje posilňovaniu a kickboxu a nie plávaniu a cyklistike a vôbec nie aktívne, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Ďalej namietal, že syn by si mal pri výbere športu tiež uvedomiť, že každý šport niečo stojí a vybrať si šport, o ktorý má skutočne záujem. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, že syn nosí dioptrické okuliare a už vôbec nie kontaktné šošovky, ktoré sú len na odporúčanie odborného lekára. Nesúhlasil s vyjadrením matky, aby súd pri určovaní výživného zohľadnil aj tú okolnosť, že syn si chce urobiť vodičský preukaz, čo považoval za nadštandard. Ďalej poukázal na to, že na pojednávaní dňa 15.11.2013 upozornil súd na to, že matka v prílohe návrhu preukázala okrem iného duplicitné náklady, konkrétne sa jednalo o štyri bločky, ktoré boli aj súčasťou prílohy návrhu na zvýšenie výživného na dcéru F. ktorá žije s matkou a mal. S. v spoločnej domácnosti. Jedná sa o fotokópie dokladov zo dňa 19.08.2011 na sumu 208,98 eur (dioptrický rám, antireflexné šošovky, slnečné okuliare...), zo dňa 20.04.2012 na sumu 45,16 eur (skinoren krém, excipial...), zo dňa 22.06.2012 2,85 eur (ventolin, alerit), zo dňa 04.03.2013 na sumu 88 eur (kontaktné šošovky). Vytýkal súdu prvého stupňa, že ani matku nevyzval, aby upresnila, ktoré bločky sú skutočne vynaložené výdavky na maloletého syna. Ďalej poukázal na ďalšiu svoju povinnosť na plnoletú dcéru F., na ktorú skutočnosť súd prvého stupňa upozornil. Súd mal o tom vedomosť, keď konštatoval, že na súde prvého stupňa prebieha konanie o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k dcére pod sp. zn. 10C/140/2013, avšak v odôvodnení uviedol, že nemá inú vyživovaciu povinnosť. Predmetné konanie bolo skončené dohodou medzi ním ako odporcom a dcérou F. ako navrhovateľkou a bolo zvýšené zo sumy 100 eur na sumu 180 eur mesačne. Pokiaľ sa týka zrušenia vyživovacej povinnosti voči dcére X. N. v sume z 55 eur mal za to, že objektívne mala byť táto suma rozdelená medzi dve vyživovacie povinnosti po 27,50 eur a aj z tohto dôvodu považoval zvýšenie výživného zo sumy 70 eur na 150 eur za neprimerane vysoké. Nesúhlasil, že suma poistného bola zohľadnená pri určovaní výšky výživného. Pokiaľ sa týka jeho príjmu za rok 2013; do 30.10.2013 tento predstavuje 301 eur mesačne, jedná sa o hrubý príjem, z ktorého, keď v prvom rade odpočíta výživné na syna a dcéru mu skoro nič neostane a ešte musí zaplatiť aj odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne, výdavky na nájom a energie. Ďalej uviedol, že vykonáva podnikateľskú činnosť, s predmetom podnikania kovoobrábanie, ale nemá pravidelný mesačný príjem. Uviedol, že matka zo svojho čistého mesačného príjmu 1.030,97 eur má z čoho zaplatiť synovi nielen jeho odôvodnené potreby. Za neopodstatnené výdavky a nie nevyhnutné výdavky označil montáž nábytku v sume 2.110 eur a kúpu matracov v sume 678,48 eur. Uviedol, že takúto životnú úroveň, akú si nárokuje matka pre maloletého, nemá z ďaleka ani on. Poukázal na ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého má mať maloletý podobnú životnú úroveň ako má on, majú tak však byť uspokojené základné životné potreby, nie nadštandardné požiadavky.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla dôvody, pre ktoré žiadala zvýšenie výživného na mal. S., a to jednak prechod syna zo základnej školy na strednú školu, začiatok podnikateľskej činnosti odporcu potom, ako

bol dlhodobou nezamestnaný, zvýšená zdravotná starostlivosť o syna, potreba zakúpenia PC pre syna za účelom štúdia, zariadenie študentskej izby pre syna, zvýšené náklady na športové a voľno-časové aktivity a žiadna osobná ani finančná starostlivosť otca o syna okrem povinného výživného. Poukázala na to, že vyčíslila náklady na výživu maloletého S. a na týchto trvá. Uviedla, že maloletý navštevuje gymnázium v Prievidzi, kde sa dopravuje autobusom, školské potreby je nutné zakupovať vo väčšej miere a za vyšší poplatok tak ako aj stravu v škole. Nevedela presne vyčísliť, koľko budú stáť učebnice, pracovné zošity a iné školské predmety, ale v mesiaci september 2013 za týmto účelom mu hradila minimálne 70 eur. Ďalej poukázala na iné aktivity súvisiace s návštevou gymnázia, ako lyžiarsky výcvik, vzdelávacie projekty, súťaže, olympiády, zájazdy do zahraničia a iné, pričom žiaci už od prvého ročníka si šetria na stužkovú slávnosť. Ďalej poukázala na športové aktivity maloletého, v ktorých ho podporuje, pokiaľ sa týka želania maloletého vlastniť vodičský preukaz zastávala názor, aby si naň privyrobil, napr. na letnej brigáde. Čo sa týka pokladničných dokladov v nadväznosti na náklady spojené so zdravotným stavom maloletého, uviedla, že kedykoľvek ich opäť predloží, súd prvého stupňa ich uznal za vierohodné a nevidí preto žiaden dôvod ich spochybňovať. Poukázala na to, že poisťka, ktorú platí otec je ďalší jeho zavádzajúci argument, nakoľko v priebehu celého života maloletého otec nemal záujem prispievať na jeho výživu ako aj starať sa o jeho výchovu, a preto nevidí žiaden reálny dôvod na to, aby začal konať inak po dovŕšení synovej dospelosti. Vyslovila presvedčenie, že príjem otca maloletého nie je reálny, otec tak ako aj v minulosti vedome zavádza a optimalizuje si náklady a výnosy z podnikateľskej činnosti tak, aby preukázal čo najmenší zisk. Uviedla, že otec vykonáva podnikateľskú činnosť približne od roku 2000 a vie o tom z toho dôvodu, lebo ešte v čase ich manželstva si zriaďoval dielňu v mieste trvalého bydliska svojich rodičov a tam aj za ich spoločné peniaze zakupoval stroje na kovoobrábanie. Podnikal neoprávnene až do doby, kedy sa mu podarilo získať z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza finančný príspevok na podnikanie a tým musel svoju činnosť zlegalizovať. Bola toho názoru, že nie je dôstojné, aby ona ako matka výhradne len sama zodpovedne plnila všetky povinnosti voči maloletému a otec sa celý život všemožnými spôsobmi snažil vyhnúť v maximálnej možnej miere plateniu výživného poukazovaním na jeho fiktívnu nízku životnú úroveň. Skutočnosť, že jeho životná úroveň je mnohonásobne vyššia ako priznáva svedčí aj to, že si v mieste trvalého bydliska jeho rodičov vybudoval objekt na jeho podnikanie, vybavil ho okrem iného kovoobrábacími zariadeniami, kompletne zrenovoval rodičovský dom, ako aj svoj byt na ul. Malookružná, je vlastníkom motorového vozidla.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými závermi súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom tráv dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, napríklad počas prípravy na budúce povolanie. Vyživovacia povinnosť k deťom vyplýva priamo zo zákona (zákonná vyživovacia povinnosť) a nie až na základe rozhodnutia súdu. Prispievať na výživu svojich detí je teda zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov. Ak si rodičia túto povinnosť neplnia, môže súd určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Čo sa týka určenia rozsahu výživného otca na mal. S., odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že výživné vo výške 150 eur zodpovedá súčasným možnostiam a schopnostiam odporcu. Odvolací súd zdôrazňuje, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojenie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. V zmysle ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu odkázaného na neho výživou, je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa a vychádza

zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné je súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových možností a schopností, počty ich celkových vyživovacích povinností a podobne. V prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti pre rozhodnutie o návrhu na určenie výživného na mal. S. z hľadiska jeho súčasných odôvodnených potrieb a z hľadiska schopností a možností otca. V nadväznosti na námietky odporcu uvedené v odvolaní je treba konštatovať, že medzi zákonné povinnosti rodiča patrí jeho povinnosť zabezpečovať výchovu dieťaťa v najširšom zmysle slova, t.j. zabezpečovať výživu dieťaťa, ale aj uspokojovať jeho ostatné hmotné potreby (šaty, obuv) a kultúrne potreby (prostriedky na rozširovanie a prehľbovanie vzdelania a na rozvoj záujmov a záľub dieťaťa). Je povinnosťou rodiča, aby vyvinul v maximálnej miere úsilie smerujúce k tomu, aby dokázal plniť vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, ktoré je na neho odkázané výživou.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že k poslednej úprave výživného otca na mal. S. došlo rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.01.2011, č.k. 13P/603/2010-27, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2011. V čase poslednej úpravy výživného mal. S. navštevoval 7. ročník základnej školy. Matka v tom čase dosahovala priemerný čistý mesačný zárobok 820,80 eur. Obom rodičom v tom čase zanikla vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére F., ktorá žila s matkou v spoločnej domácnosti a bola nezamestnaná. Otec maloletého bol v čase poslednej úpravy výživného nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a poberal dávku v hmotnej núdzi spolu s príspevkami v sume 118,02 eur. Mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére X. N., ktorej na výživné dobrovoľne prispieval sumou 55 eur mesačne. Mal. S. má v súčasnosti 16 rokov a v školskom roku 2013/2014 navštevuje 1. ročník Gymnázia V.B. Nedožerského v Prievidzi. V súvislosti s nástupom na gymnázium sa samozrejme zvýšili jeho výdavky na štúdium aj výdavky na mimoškolské aktivity. Maloletý sa venuje plávaniu, posilňovaniu, cyklistike a trénuje kickbox. Má zdravotné problémy, navštevuje pravidelne alergologickú, kožnú a očnú ambulanciu. Matka v konaní preukázala, že maloletý nosí dioptrické okuliare a na šport kontaktné šošovky. Matka maloletého v súčasnosti dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1030,97 eur. Okrem mal. S. má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči plnoletej dcére. Otec mal. S. od 01.03.2012 podniká v oblasti kovoobrábania. Za rok 2012 dosiahol podľa daňového priznania príjem 5741,02 eur s tým, že jeho výdavky predstavovali sumu 3276,71 eur. Daňová povinnosť mu nevznikla. V roku 2013 podľa otcovho vyjadrenia dosiahol príjmy v sume cca 3000 eur, čo predstavuje mesačne sumu okolo 350 eur. Zanikla mu vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére X. N. a pribudla mu vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére F. vo výške 100 eur. Podľa vyjadrenia otca v konaní prebiehajúcom na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10C/140/2013 uzavrel otec s plnoletou dcérou F. zmluvu, na základe ktorého sa zaviazal prispievať na výživu plnoletej F. sumou 180 eur mesačne. Pokiaľ je otec schopný platiť na výživu plnoletej F. výživné v sume 180 eur mesačne, podľa názoru odvolacieho súdu potom otcom prezentované tvrdenia o jeho príjme (nepravidelný mesačný príjem vo výške 350 eur), odporujú tvrdeniam otca o jeho podnikateľských príjmoch natoľko, že ich spochybňujú. Podľa otcovho vyjadrenia hradí ubytovanie v sume 87 eur mesačne, výživné na syna S. podľa napadnutého rozsudku v sume 150 eur mesačne, (ktorý je v zmysle § 162 ods. 1, 2 O.s.p. predbežne vykonateľný) a na dcéru F. v sume 180 eur mesačne, elektrinu 11,62 eur mesačne a plyn 5 eur mesačne, čo spolu predstavuje sumu 433,62 eur mesačne. Pokiaľ je v schopnostiach a možnostiach otca uhrádzať mesačne uvedené platby, v ktorých nie je zahrnutá strava, ošatenie a pod. otca, odvolací súd nepovažuje otcom prezentované tvrdenia o jej príjme, za pravdivé a má za to, že otec dosahuje vyšší príjem, z ktorého výživné na mal. S. vo výške 150 eur mesačne je schopný platiť. Neobstojí preto námietka otca uvádzaná v odvolaní, že určené výživné na mal. S. je neprimerane vysoké. Odvolací súd považuje námietku otca, že súd prvého stupňa nevezal do úvahy vyšší príjem a vyživovaciu povinnosť matky maloletého za nedôvodnú, nakoľko vyživovacia povinnosť môže byť okrem platenia výživného ako peňažného príspevku plnená osobnou starostlivosťou, starostlivosťou o domácnosť, ale aj poskytovaním vecných plnení, napríklad bývania, stravovania, nákup, ošatenia, či zabezpečenie zdravotnej starostlivosti, čo maloletému zabezpečuje matka. Matka maloletého preukázala odôvodnené potreby, keď v školskom roku 2013/2014 maloletý nastúpil na strednú školu, s čím sú spojené zvýšené finančné výdavky. Neobstojí ani námietka otca, že súd prvého stupňa nezohľadnil jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť na plnoletú dcéru F.. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku (strana 4) vyplýva, že súd prvého stupňa konštatoval, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére F.. Taktiež bola nedôvodná námietka otca, aby suma poisťného, ktorú platí vo výške 120,99 eur ročne nebola zohľadňovaná pri určení výživného, nakoľko výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností,

možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine), do ktorých výdavkov patrí aj platenie poisťného.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.